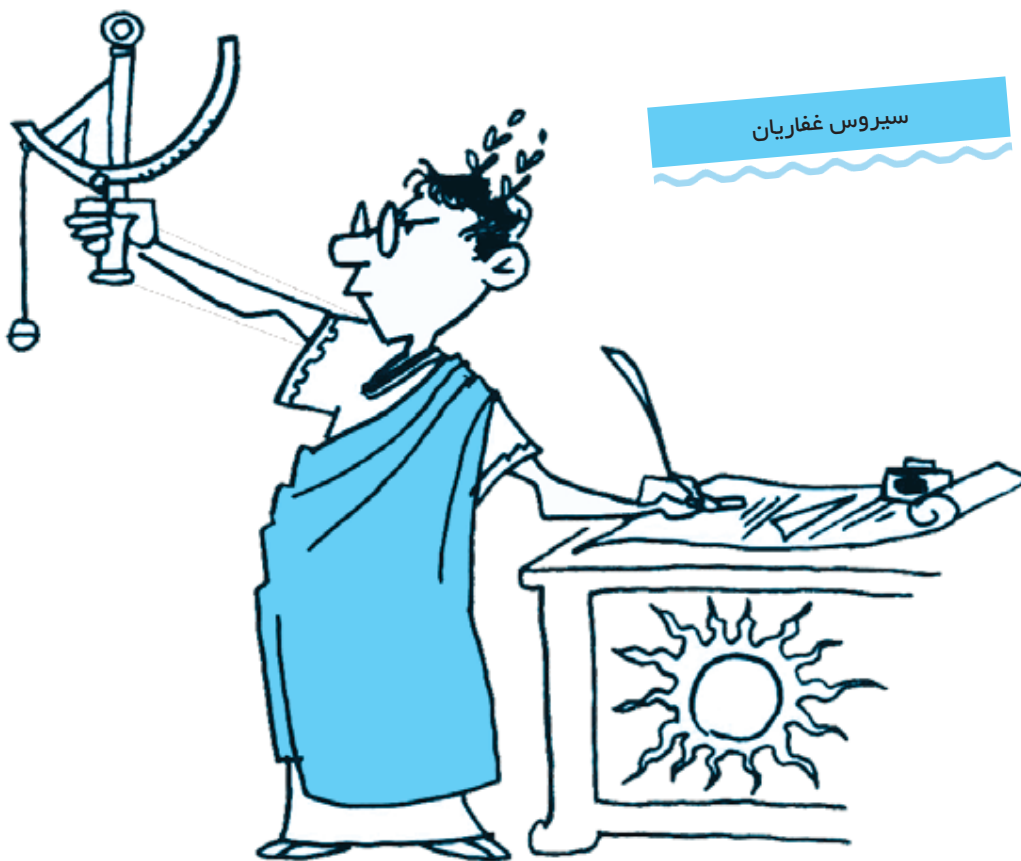

تالس و نهضت گرایش به هندسه

سیروس غفاریان

آن قدر به ریاضیات و هندسه توجه کرد که روی سر در آکادمی (جایگاه تدریس افلاطون که باغ معروفی در آتن بود) این جمله را نوشت: «کسی که هندسه نمی‌داند وارد این باغ نشود.»

بی‌دلیل نیست که فیلسوف و ریاضی‌دان معاصر، **برتراند راسل**^۲ در تاریخ فلسفه‌ی غرب، تالس را یکی از نخستین فیلسوفان یونان می‌شناسد. اگر نگارنده در این مجله‌ی ویژه‌ی ریاضی، به تاریخچه‌ی علم ریاضی می‌پردازد، در تعقیب این انگیزه است که ریاضیات را برای معلمان و دانش‌آموزان از یک پدیده مجرد و انتزاعی^۳ و خشک خارج سازد و به همه بفهماند که این دانشمندان در سایه‌ی علم در زندگی روزمره نیز موفق بوده‌اند. مثلاً درباره‌ی تالس در بیشتر کتاب‌های تاریخ فلسفه، ریاضیات و نجوم نوشته‌اند که چون این دانشمند و فیلسوف به اصطلاح علاوه بر نجوم و ریاضیات، یک

◀ اگرچه هر وقت از ریاضیات نام برده می‌شود، به سبب جدول ضربی که **فیثاغورس** ارائه کرد، عده‌ای او را «پدر ریاضی» می‌دانند، ولی باید دانست که **تالس**^۱ که در حدود ۶۰ سال قبل از فیثاغورس به دنیا آمده، پایه و اساس ریاضیات را بنیاد نهاده است. پس از او، کسانی چون فیثاغورس، **هیپارک** و **آپولونیوس** قدم به عرصه نهادند که فرد اخیر، یعنی آپولونیوس، ایجادکننده‌ی «هندسه‌ی مخروطات» است.

اقدامات و کوشش‌های تالس و شاگردانش باعث شد نهضت گرایش به هندسه به جایی برسد که **افلاطون** با تفکرات فلسفی خود در زمینه‌ی فلسفه‌ی محض، عملاً به ریاضیات به ویژه هندسه توجه پیدا کند و «چند وجهی‌های منتظم» را که حالا به «جسام افلاطونی» معروف هستند، به جهان ریاضیات معرفی کند. ضمناً

۱. هر یک از قطرهای دایره آن را به دو جزء مساوی تقسیم می‌کند.

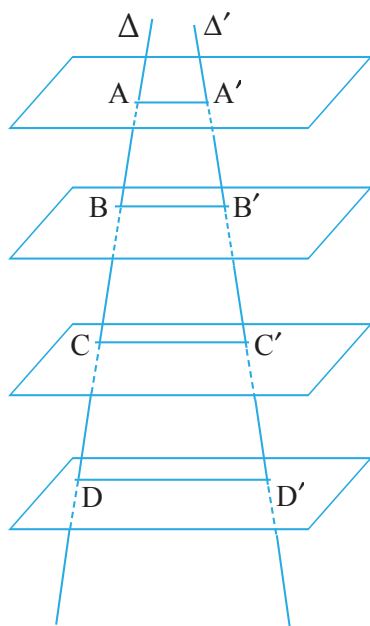
۲. زوایای طرفین قاعده‌ی یک مثلث متساوی‌الساقین برابرند.

۳. از تقاطع دو خط راست، دو زاویه‌ی متقابل به رأس به دست می‌آید که با هم برابرند.

۴. هر مثلث قائم‌الزاویه را می‌توان در یک نیم دایره محاط کرد.

تحقیقات او در هندسه باعث شدند، بعد از او یونانیان بتوانند با استفاده از قوانینی که او کشف کرد، مقدار تقریبی عدد پی (π) را محاسبه کنند و کثیرالاضلاعی منتظم از ۳۸۴ ضلع را در دایره‌ای محاط کنند. او در زمینه‌ی شناخت طبیعت می‌گفت: اگر آب نباشد، هیچ چیزی در دنیا نخواهد بود. به عبارت دیگر، آب را «ماده‌المواد» می‌دانست. دو تن از شاگردانش، یعنی آناکسیماندر^(۱) و آناکسیمن^(۲) انقلاب بزرگی در علم به وجود آوردند. اولی توانست فیزیک را که درباره‌ی طبیعت بحث می‌کند، از صورت ارسطو خارج سازد و دومی خدایان متعدد را به یک‌سو فکند و اظهار داشت، یک ذات فناپذیر جهان را آفریده که نام آن آپرون است. به تعبیر دیگر، آن را خدا نام نهاد. به این وسیله تک‌خدایی را جای‌گزین پرستش‌صدها رب‌النوع و خدایانی کرد که مردم یونان برای هر کدام اسطوره‌ای ساخته بودند.

تالس قضایای متعددی در هندسه دارد که معروف‌ترین آن‌ها قضیه‌ی تالس در فضا و قضیه‌ی تالس در مثلث است. اینک قضیه‌ی تالس در فضا را بیان می‌کنیم. در زمینه‌ی فضا، او می‌گوید: صفحه‌های متوازی روی دو خط متقاطع با آن‌ها، پاره‌خط‌های متناظر و متناسب ایجاد می‌کنند.

«فیزیولوگ»^۴ (طبیعی‌دان) بوده است، می‌توانست در زمینه‌ی هواشناسی نیز پیش‌بینی کند.

در این باره ارسطو در رساله‌ی سیاست از تالس داستانی نقل می‌کند که جالب و آموزنده است. ارسطو می‌نویسد عده‌ای تالس را به علت فقر و تهی‌دستی سرزنش می‌کردند و با سخنان نیش‌دار به او می‌گفتند که از فلسفه سودی بر نمی‌خیزد. تالس با توجه به دانشی که از هواشناسی و جو زمین داشت، دریافته بود که به علت نزولات بیشتر آسمانی در سال آینده، محصول زیتون فراوان خواهد شد. او با مختصر پولی که داشت، بیعانه‌ای برای اجاره‌ی همه کارگاه‌های روغن‌کشی شهرهای «کیوس» و «ملطیه» که یونانی‌ها به آن میل^۵ می‌گفتند و در غربی‌ترین منطقه‌ی آسیای صغیر (ناحیه‌ی ایونی)^۶ قرار داشت، پرداخت.

هنگام برداشت محصول، تالس با هر قیمتی که می‌خواست، کارگاه‌های انحصاری در اجاره‌ی خویش را اجاره می‌داد و به این ترتیب نشان داد که اگر فیلسوفان بخواهند، به آسانی می‌توانند ثروتمند شوند؛ در حالی که هدف آن‌ها چیزی غیر از ثروتمند شدن است.

حال برگردیم به زندگی علمی تالس و ارائه‌ی نظریاتش در ریاضیات.

تالس، اولین فیلسوف و دانشمند

در تاریخ علم و فلسفه از او با نام تالس ملطی^۷ یاد می‌کنند. وی از جمله حکمای هفت‌گانه بود^۸ که معروف‌ترین آنان سولون، جد مادری افلاطون، و دیگری تالس بود. تالس در ۶۴۰ ق.م در شهر «میل» (میلت) که مهاجرنشین یونانی بود و بعداً به تصرف ایران درآمد، متولد شد و در ۵۵۰ ق.م درگذشت. او ۹۰ سال عمر کرد. شهر میل مرکز تقاطع علوم ایرانی، مصری، بابلی و هندی بود. تالس ضمن بر گرفتن از خرمن علوم زمان خویش به تجارت پرداخت. او در عین حال اولین کسی بود که به کاربردن گونیا را در هندسه متداول کرد. با این وسیله او مثلثی رسم می‌کند که طول اضلاع آن ۳، ۴ و ۵ و یک زاویه‌اش قائمه باشد.

تالس طی سفر به مصر در حضور فرعون و اعضای دربار او، به وسیله‌ی طول سایه‌ی هرم واقع در صحرای «جیزه»، ارتفاع آن را تعیین کرد. او موقعی به این عمل مبادرت ورزید که سایه‌ی هرم با ارتفاع آن برابر بود؛ چون با محاسبات ریاضی می‌توانست حرکت خورشید را تعقیب کند. او علت ماه‌گرفتگی و خورشیدگرفتگی را کشف کرد و توانست خورشیدگرفتگی سال ۵۸۵ ق.م را که در زمان سلطنت هوخستره پادشاه ماد رخ داد، قبلاً پیش‌بینی کند.^(۹)

تالس توانست قضایای زیر را در هندسه کشف کند:

در نهایت می‌توان حکم قضیه را به این صورت نوشت:

$$\frac{AB}{A'B'} = \frac{BC}{B'C'} = \frac{CD}{C'D'}$$

چند نکته‌ی حکمت آمیز از تالس

از تالس پرسیدند: «چه کاری دشوار است؟»
گفت: «خودشناسی.»
پرسیدند: «چه کاری سخت آسان است؟»
گفت: «اندرزدادن.»
پرسیدند: «کمال تقوا و عدالت چیست؟»
گفت: «در آن است که هیچ‌گاه آن‌چه را که در دیگران عیب می‌شماریم، خود نکنیم.»

پی‌نوشت

1. Thales
2. Bertrand Russell
3. Abstract
4. Physiologue
5. Milet
6. Ioni
7. Thales The Milet
۸. مراجعه شود به: سیر حکمت در اروپا، نوشته‌ی فروغی
۹. مراجعه شود به: تاریخ ایران زمین، نوشته‌ی دکتر مشکور
10. Anaximandros
11. Anaximenes

منابع

۱. صفاری، حسن و قربانی، ابوالقاسم. نه مقاله‌ی هندسه ویژه‌ی سال ششم دبیرستان‌ها، شعبه‌ی ریاضی. تهران. ۱۳۳۱.
۲. داوری، رضا. سیر فلسفه (بخش اول). ویژه سال چهارم رشته‌ی فرهنگ و ادب. انتشارات سازمان کتب درسی. تهران. ۱۳۵۶.
۳. فروغی، محمدعلی. سیر حکمت در اروپا (ج ۱). انتشارات کتب جیبی. تهران. ۱۳۴۰.
۴. بنتلی، جان ادوارد. طرحی کوتاه از تاریخ فلسفه. ترجمه‌ی فریبرز مجیدی. انتشارات کیهان. تهران. ۱۳۴۹.
۵. دورانت، ویل. تاریخ تمدن. کتاب دوم، بخش اول. ترجمه‌ی احمد آرام. انتشارات اقبال و مؤسسه فرانکلین. تهران. ۱۳۴۰.
۶. داوندی، مرتضی. تاریخ اجتماعی ایران. بخش آسیای صغیر (ج ۱). انتشارات امیرکبیر. تهران. ۱۳۵۶.
۷. صدر، میرشهرام و دیگران. فرهنگ ریاضیات. انتشارات مدرسه. تهران. ۱۳۸۶.

یعنی اگر دو خط Δ و Δ' صفحه‌های متوازی، P_1, P_2, P_3

و P_4 را به ترتیب در نقاط

$D', C', B', A', D, C, B, A$

قطع کنند، نتیجه می‌گیریم:

$$\frac{AB}{A'B'} = \frac{BC}{B'C'} = \frac{CD}{C'D'}$$

در قضیه‌ی تالس در مورد

مثلث می‌توان گفت: هر خطی

که به موازات یکی از اضلاع یک

مثلث رسم شود، روی دو ضلع

دیگر قطعه خط‌های متناسب

پدید می‌آورد و قضیه‌ی کلی تالس

چنین است: اگر چند خط متوازی را دو خط

قطع کنند، نسبت هر دو حامل از حامل‌هایی

که روی یکی از این دو خط پدید می‌آیند، با

نسبت حامل‌های نظیرشان روی قاطع دیگر

مساوی است.

مثلاً در شکل زیر روی هر یک از

خط‌های Δ و Δ' یک جهت مثبت اختیار کنیم. اندازه‌های

جبری \overline{AB} ، \overline{BC} و \overline{CD} همه هم‌علامت و اندازه‌های جبری $\overline{A'B'}$

، $\overline{B'C'}$ و $\overline{C'D'}$ نیز هم‌علامت هستند.

